

מ"ת 2691/03/19 - מדינת ישראל נגד דוד סויסה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 2691-03-19 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד זלמן
נגד	
משיב	דוד סויסה (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו 1996 [להלן: "**החוק**"].

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סמים, סחר בסמים, הדחת קטין לסמים בניגוד לסעיפים 7(א)+7(ג) רישא, 10, 19+13 א ו- 21 (א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג 1973, וכן עבירות של איומים ותקיפה סתם בניגוד לסעיפים 192 ו- 379 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

3. כתב האישום מכיל שני אישומים.

על פי עובדות כתב האישום הראשון ביום 18.2.19 החזיק המשיב בבנין מגוריו סמים מסוכנים כדלקמן: במחסן שבבעלותו החזיק בקנביס במשקל כולל של 160.30 גרם. בסמוך לארון החשמל שבין קומות 4-5 בבנין החזיק קנביס במשקל 44.3 גרם, בארון החשמל החזיק קנביס במשקל 6.5733 גרם. כן החזיק במשקל אלקטרוני.

על פי עובדות האישום השני, במהלך יולי אוגוסט 2018 הציע המשיב לקטין ד.ס. לעבוד אצלו והקטין הסכים. בהמשך בהתאם להנחיות המשיב ניגש הקטין ד.ס. לבנין המגורים של המשיב, נטל מקומת הגג כ- 50 גרם קנביס, הטמין את הסם בשיבר בגן השעשועים, אדם אחר לקח את הסם והשאיר במקום 3500 ₪. ד.ס. נטל את הכסף, הביאו למשיב וקיבל בתמורה 100 ₪. באותה שיטה ביצע המשיב 4-5 עסקאות בהזדמנויות שונות, תוך הנחיית הקטין ד.ס. לאסוף את הסם מהגג או מארון החשמל שבין הקומות 4-5. בכך הדיח את הקטין לסחור בסמים.

מספר שבועות לפני כתב האישום, הראה המשיב לקטין סמים שהיו על גג בנין מגוריו. בהמשך הלן המשיב כי הקטין גנב

לו את הסמים, הקטין הכחיש אולם המשיב לא האמין לו ותקף אותו בכך שהכה בו מכת אגרוף בגבו, בהמשך איים על הקטין ד.ס. ועל הקטין מ.ק. באומרו: "לך מפה לפני שאני דוקר אותך יא זיין" וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

ראיות לכאורה

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

ב"כ המשיב הסכים כי קיימות ראיות לכאורה ביחס להחזקת הסמים במחסן, טען כי אין כל ראיה שקושרת את המשיב לסמים שבארון החשמל ובסמוך לארון.

טען כי אין ראיות לעבירות הסחר, אין תאריכים בהם בוצעות העסקאות, אין סוג סם, אין משקל, אין מחיר, לא נתפס סם, לא נתפס כסף, אין קונה, אין טביעות אצבע. לדבריו הקטין ד.ס. העליל על המשיב כדי לנקום במשיב, והמניע היה על מנת למסור שמות ליחידה החוקרת כדי להשתחרר ממעצר.

באשר להדחת הקטין, טען שאין כל ראיות להדחה, עוד טען שהקטין עסק בסחר מיוזמתו, והראיה שמכר לקטינה וריסס את הסם בדיאודורנט, יוזמות משל עצמו.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות התקיפה והאיומים.

5. ב"כ המבקשת הפנה לראיות הקיימות בתיק וטען כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות הנטענות.

6. לאור המחלוקת הראייתית בתיק, לקחתי את התיק לעיוני.

7. בשים לב לטיב המחלוקת בתיק, לא מצאתי להידרש לכלל הראיות שבתיק, אלא לאלו שנוגעות לעניינים שבמחלוקת.

8. בתיק הודעתו של ד.ס. מיום 17.2.19. בשורות 178-190 הוא סיפר שהיה עוזר למשיב, סיפר שידע איפה המשיב מטמין את הסמים, סיפר שיום אחד המשיב הראה לו עציץ ולאחר כמה ימים המשיב שאל אותו אם הוא גנב לו את העציץ, הוא הכחיש שגנב, אך המשיב הרביץ לו. מ.ק. היה איתו במקום באותו רגע. ד.ס. סיפר שעבד עם המשיב מספר חודשים, סיפר שהמשיב שם את הסמים בקומה 5 בחדר המדרגות או בגג הבניין (ש' 200), סיפר על האיומים (עמ' 206), סיפר שהמשיב הנחה אותו איפה להטמין את הסמים בעת שביצע עבורו שליחויות, ושהיה מקבל לפעמים 100 ₪ (ש' 209-212), סיפר על העסקה שהמשיב ביקש ממנו להחביא כ- 50 גרם בשיבר, וקיבל בתמורה 3500 ₪, ד.ס. ביקש 100 לעצמו (ש' 347-357). סיפר כי עשה עבור המשיב 4-5 עסקאות (ש' 361).

ד.ס. סיפר שביצע גם כמה עסקאות ללא קשר למשיב: מכר לקטינה, ריסס דיאודורנט על הסמים (ש' 219, ש' 234, ש' 246). סיפר שהשיג את הסמים מהמשיב (ש' 266), בהמשך עבד עם משהו אחר (ש' 268).

9. בתיק הודעתו של ד.ס. מיום 20.2.19. הנ"ל סיפר על תחילת הקשר של המשיב איתו, השניים התיידדו, המשיב הציע לו לעשן, בהמשך נתן לו כמה פרחים של גראס, התפתח ביניהם קשר, הם נהיו חברים, (ש' 6-14). ד.ס. סיפר שידע על המשיב עוד לפני שהחל לעבוד אצלו, המשיב הציע לו לעשות משלוחים, ד.ס. ידע היכן המשיב מטמין את הסם ולפעמים היה לוקח לו משם סמים באופן עצמאי (ש' 24-34), מבלי שהמשיב ידע (ש' 44) לדבריו, המשיב הרביץ לו פעם אחת, אחרי שהוא לקח למשיב את העציץ (ש' 45-48). ד.ס. סיפר שלפני שעבד אצל המשיב, קטין אחר עבד אצל המשיב - א.ד. (ש' 60-82).

10. בתיק דוח הובלה והצבעה שנערך עם הקטין ד.ס. ביום 20.2.19. ד.ס. הצביע לשוטרים על המקומות השונים בהם הטמין את הסמים. (בתיק דוחות פעולה של השוטרים שהיו בהובלה ותיעוד מצולם).

11. בתיק הודעתו של ד.ס. מיום 25.2.19 שם ציין כי הותקף על ידי המשיב ביום 5.10.18, הוא נזכר בתאריך המדויק כי העלה באותו יום תמונה לסטורי באינסטגרם (ש' 32-36). ד.ס. סיפר על תחילת הקשר בינו לבין המשיב, הוא שאל את המשיב אם יש לו סיגריה, המשיב שאל אותו אם הוא מעשן והציע לו גראס. ד.ס. השיב שכן, הם ישבו יחד, בהמשך המשיב ביקש מד.ס. להביא לו אוכל משניצל בוארון. ד.ס. שכח מה המשיב ביקש לשים בכריך ולקח את מספר הטלפון של המשיב. כששמר את המספר הופיע לו "דיזל 12". בהמשך ד.ס. פנה אל המשיב אמר לו שרוצה לעשן והמשיב אמר לו להגיע מתחת לבית שלו, כשד.ס. הגיע אליו יבגני שפך לו פרחים ליד. ד.ס. מספר ש"דיזל 12" ו"דד-2" זה אותו אחד. (ש' 48-67).

12. בתיק הודעתו של מ.ק. מיום 18.2.19. בהודעתו מציין כי היה נוכח במקום כאשר ד.ס. קיבל מכות. לדבריו הוא וד.ס. ישבו על הספסל, ואז אותו אדם החל להרביץ לד.ס. ואח"כ הרביץ לו. (ש' 128-150). מהודעתו עולה כי היה נוכח במקום כאשר ד.ס. ריסס אקס על הסמים (ש' 222-239), עולה מהודעתו כי ד.ס. עבד גם עבור י' (ש' 191-208).

13. בתיק הודעתו של מ.ק. מיום 20.2.19. בהודעתו מציין כי שמע את האיומים על ד.ס., סיפר שהוא עצמו קיבל בעיטה לגב מאותו התוקף, הוא לא יודע את שמו של התוקף (ש' 63-74).

14. בתיק הודעתו של א.ל. מיום 20.2.19, ציין שידע שהמשיב העסיק את ד.ס., הוא עצמו הסתובב עם ד.ס. כשהמשיב העסיק אותו. כשחברים רצו להתארגן היו מבקשים מד.ס. לדבר עם המשיב והוא היה מדבר עם המשיב. הוא יודע ש"דד 2" זה המשיב כי ראה אותו כמה פעמים אומר שלום לד.ס. וגם הוא עצמו אמר לו שלום כמה פעמים וביקש ממנו סיגריה אחת. ד.ס. אמר לו שהמשיב זה דד-2 והוא גם שמע את ד.ס. מדבר איתו בטלפון רגיל ועונה לו "אה דוד" כשעל הצג הופיע דד-2. הוא ציין כי המשיב גר ממש מול ד.ס. פעם אחת ד.ס. אמר לו שהמשיב אמר שיש משלוח שהוא צריך לחלק בברנע, וכיוון שהאופניים של ד.ס. היו שבורים אז המשיב נסע לשם במונית, הם ישבו בחוץ וראו את המשיב יוצא במונית. (ש' 179-190).

א.ל. סיפר ששמע מד.ס. שקיבל מכות מהמשיב. א.ל. לא היה נוכח במקום, אך ראה את הסימנים שהיו לד.ס. על הפנים. היו לו פנסים. הוא מספר על התקיפה כפי שסיפר לו ד.ס. (ש' 194-207).

א.ל. סיפר שקנה סמים מדד-2 באמצעות ד.ס. באופן שד.ס. התקשר אל המשיב בנוכחות א.ל., אמר לו שצריך אחד, הכוונה 1 גרם, המשיב אמר לו טוב תעלה, ד.ס. אמר לא.ל. להביא לו את הכסף, ד.ס. עלה למעלה וחזר והביא לא.ל. פרח אחד בלי שקית. (ש' 208-218). א.ל. היה עד לעסקה שהמשיב התקשר לד.ס. אמר לו שאנשים צריכים לבוא לקחת עשירה, ד.ס. הלך להטמין סמים ליד השיבר, שניהם המתינו ליד, אנשים הגיעו אספו הסם והשאירו כסף, ד.ס. אסף הכסף התקשר למשיב עדכן שהכסף אצלו, המשיב הגיע ברכב, ד.ס. נתן לו את הכסף והמשיב זרק לו 50 ש"ח (ש' 220-230).

א.ל. לא ראה המשיב מביא לד.ס. כסף או סמים, אך ראה את ד.ס. כשהוא ללא סמים ולאחר שהיה ברכב של המשיב או בביתו של המשיב היה חוזר עם סמים (ש' 233-239).

15. בתיק הודעה של א.ד. מיום 20.2.19. הוא סיפר שד.ס. עבד אצל המשיב, היה שליח. הוא יודע שהמשיב הוא סוחר סמים ביחד עם ד.ס. הוא ישב ליד הבית של שניהם. באחד הימים א.ד. פגש בד.ס., אשר אמר לו שלום, הלך לרגע וחזר עם סמים ביד, א.ד. שאל את ד.ס. ממי הסמים וד.ס. ענה לו שהוא עובד יחד עם המשיב. (ש' 7-41), ראה משלוח אחד שד.ס. עשה לחייל (ש' 93), אך לא ראה מאיפה ד.ס. הביא את הסם וגם לא ראה אם העביר את הכסף למשיב. הוא יודע על השותפות בין ד.ס. לבין המשיב מתוך הדברים שד.ס. אמר לו.

16. בתיק הודעתו של י.ש. מיום 20.2.19, אשר מציין כי אינו מכיר את המשיב ספציפית אך יודע שלד.ס. היה קשר איתו, שהמשיב היה מעסיק את ד.ס. (ש' 143-148), כמו כן יודע שהמשיב מכר סמים לארנוב, כי ארנוב סיפר לו (ש' 175-178).

17. בתיק הודעתו של המשיב מיום 18.2.19. מאשר שמעשן כל יום הרבה פעמים ביום קנביס (ש' 57), מעשן יותר מ-5 גרם קנביס ביום (ש' 84), קונה אחת לחודש שקית של מעל 100 ג' (ש' 87-92), לגבי השקית שנתפסה אצלו טען שמצא אותה ולקח אותה הביתה (ש' 102). טוען שמשלם 20 ₪ לגרם (ש' 131). טען שכל סם שימצא אצלו בבית שייך לו (ש' 183). טוען שקנה בפעם האחרונה מעל 100 ג' קנביס בתמורה ל-300 שח. (ש' 198-204). הכחיש שהיה לו עציץ של קנביס, הכחיש שגנבו לו העציץ (ש' 277-281). הכחיש שמכיר את הקטין ד.ס. (ש' 384), הכחיש שד.ס. עשה עבורו משלוחי סמים (ש' 408-415), הכחיש שהסמים שנמצאו בין קומה 4-5 שייכים לו (ש' 448).

18. בתיק הודעתו של המשיב מיום 25.2.19, טען שהסמים שנמצאו במחסן הם לשימושו העצמי, הכחיש שסחר תקף או איים. הכחיש כל היכרות עם הקטין ד.ס.

19. בתיק החקירה מסמכים רבים נוספים: עדויות נוספות שאינן נוגעות למשיב, חוות דעת של המעבדה האנליטית בנוגע לסמים שנתפסו, לרבות מסמכים הנוגעים לשרשרת הסם, צילומים של זירות ההטמנה השונות, בדיקות טביעות אצבע (ללא ממצאים רלוונטיים), (היום בפתח הדין הודיעה ב"כ המבקשת כי נמצא גילוי ט.א. על ארון חשמל בכניסה לבניין) דוחות פעולה המתייחסים לחיפוש ולתפיסת הסמים, צילומים של המוצגים שנתפסו ושל המקומות בהם נמצאו סמים, ועוד.

20. כפי שציין ב"כ המשיב, בעסקאות הסחר שמיוחסות למשיב, אין תאריכי ביצוע העסקאות, אין קונה, לא נתפסו הסמים, לא נתפסה התמורה. כמו כן הסמים שנתפסו בארון החשמל, לא נמצאו טביעות אצבע של המשיב או כל ראייה ישירה אחרת הקושרת את המשיב, ועדיין יש בתיק ראיות לכאורה המספיקות בשלב זה של הדיון.

ראו בעניין זה ע"פ (עליון) 2073/04 **זאב אמדורסקי נ' מדינת ישראל** (4.9.06):

"תפיסת והצגת הסם אינה רכיב בלעדיו אין, לצורך הרשעת אדם בעבירת סם. אין כל מניעה כי החזקת הסם, יבואו או כל עבירה אחרת בו, תוכח בראיות נסיבתיות ובלבד שאלו מתגבשות למסקנה אחת בלבד ואינן מותירות מקום לספק".

ראו גם ע"פ (עליון) 411/04 **אברהם טטרו נ' מדינת ישראל**; ע"פ (עליון) 467/88 **פלח נ' מדינת ישראל**.

21. כפי שמפורט לעיל, הראיות שבתיק בנוגע לעבירות הסחר, מבוססות בעיקר על הודעתיו של ד.ס. אך הודעותיו מקבלות תמיכה ממקורות נוספים. עצם העובדה שהסמים נמצאו במקום בו טען ד.ס. כי המשיב נוהג להטמין את הסמים, יש בה, לכאורה, כדי לתמוך בהודעתו. כאמור, בתיק הודעותיהם של קטינים נוספים (א.ל. ו-א.ד.) אשר היו עדים לחלק מהשליחויות שביצע ד.ס. עבור המשיב, לכאורה, יש הודעות של עדים שנכחו ליד ד.ס. כשהוא קיבל הודעות או טלפונים מהמשיב ונשלח לבצע שליחויות וכמפורט לעיל. אחד הקטינים (מ.ק.) נכח ליד ד.ס. עת המשיב תקף אותו ואיים עליו, לכאורה.

לכך יש להוסיף את גרסת המשיב, אשר הכחיש כל היכרות עם ד.ס., הכחיש את עבירות הסמים, את התקיפה והאיומים, ואף לא סיפק כל הסבר סביר לאופן בו מממן את צריכת הסמים העצמית אותה תיאר בהודעותיו. (מעל 100 ג' בחודש, כשהוא נעדר, לכאורה, מקורות הכנסה).

22. באשר לטענת ב"כ המשיב כי ד.ס. לא צריך שידיחו אותו לסחר, כי הוא עצמו סוחר סמים:

אכן מהודעותיו של ד.ס. עולה כי נחשף לעולם הסמים עוד בטרם הקשר עם המשיב, ואף סחר בסמים באופן עצמאי, ועם זאת, עבירת ההדחה אינה מותנית בכך שזו תהיה חשיפתו הראשונה של הקטין לעולם הסמים.

סעיף 21(א)(1) לפקודת הסמים, בו מואשם המשיב קובע כי העבירה היא עצם נתינת הסם המסוכן לקטין. סעיף 23(2) לפקודת הסמים קובע במפורש כי אין נפקא מינה אם הנאשם פנה אל הקטין או הקטין פנה אליו.

כאמור בתיק ראיות לכאורה מספיקות לכך שהמשיב נתן לד.ס. סמים, על אף היותו של ד.ס. קטין. בתיק ראיות לכך שהמשיב הוא שהציע לקטין לעשות עבורו "משלוחים" ובכך הדיחו, לכאורה, לסחר בסמים.

23. די בראיות הקיימות בתיק החקירה, כדי לבסס סיכוי סביר לכך שבסוף ההליך המשיב יורשע במיוחס לו. ראו בש"פ 8087/95 **שלמה זאדה נ. מדינת ישראל** (15.4.96).

24. לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ המשיב בדבר המניע שהיה לד.ס. להפליל את המשיב כדי להציל את עורו שלו, וזאת בשל כך שד.ס. הותקף על ידי המשיב. אף לא נעלמו מעיני טיעוניו בדבר פעולות חקירה נוספות שניתן היה לבצע (למשל לשאול את ד.ס. כיצד המשיב נהג לעטוף את הסמים שהשאיר בארון, להציג בפניו את הסמים שנתפסו ולשאול אם כך נהג להשאיר הסמים) עניינים אלה, והמשקל שיש ליתן להודעותיו של ד.ס., להודעותיהם של האחרים, כמו גם להודעותיו של המשיב, דינם להתברר בתיק העיקרי.

עילת מעצר

25. ככלל, עבירות פשע על פקודת הסמים המסוכנים מקימות עילת מעצר סטטוטורית, שכן בסעיף 21 (א)(1)(ג)(3) לחוק נקבעה חזקת מסוכנות. על כן, ככלל, עבירות אלו מחייבות מעצר עד לתום ההליכים למעט במקרים חריגים.

"כלל זה נובע מהחשש מפני הישנות עבירות שחלופת מעצר שאינה "הרמטית" לא תצליח למנוע, כמו גם מהסיכון לציבור הנובע מעבירות סמים. לצד זאת נקבע כי בנסיבות ייחודיות ובמקרים מתאימים, ניתן יהיה להורות על שחרור לחלופת מעצר גם נאשמים בעבירות סמים, ובלבד שיימצא בכוחה של חלופת המעצר המוצעת, לאיין את המסוכנות במידה מניחה את הדעת" (בש"פ 5396/16 **ערן ברכה נ' מדינת ישראל**).

26. הפסיקה הכירה בקיומם של חריגים לכלל זה, ובפרט באותם מקרים בהם מדובר במשיבים צעירים, נעדרי עבר פלילי, שחלקם היחסי במעשים היה מצומצם מזה של שותפיהם. (ראו למשל בש"פ 3702/15 **ברק נ' מדינת ישראל**; בש"פ 2196/15 **רבי נ' מדינת ישראל**, בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (9.12.15), בש"פ 8800/10 **עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל** (14.12.10), בש"פ 5678/18 **מדינת ישראל נ' שבו** (26.7.18), בש"פ 8262/18 **אבו קרינאת נ' מדינת ישראל** (4.12.2018), בש"פ 8667/18 **מדינת ישראל נ' מיעראי** (7.12.18), בש"פ 592/19 **שחר יחזקאל נ' מ"י** (3.2.19), בש"פ 577/19 **שמעיה דוד דולב נ' מ"י** (3.2.19).

27. המשיב אמנם צעיר בגילו, בן 23, אך אינו קרוב לגיל הקטנות, למשיב עבר פלילי הכולל 2 הרשעות בעבירות של החזקת כלי פריצה ובעבירות של החזקת סכין וניסיון קשירת קשר לביצוע פשע. תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר מותנה בר הפעלה בן 12 חודשים, שלא היה בו כדי להרתיעו.

28. על פניו נדמה כי עניינו של המשיב אינו נכלל בגדר החריגים שהמצדיקים בחינת שחרור ממעצר, ודינו להיעצר עד לתום ההליכים.

ועם זאת, בהתאם למצוות המחוקק, יש לבחון אם קיימת חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

29. אני שוללת מכל וכל את האפשרות שהציע ב"כ המשיב לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בביתו בפיקוח הוריו, חלופה שעל פניו אין בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בשים לב שאין בה כדי להרחיקו מהסביבה בה קשר קשריו העברייניים.

באשר לחלופה שהוצעה בישיבה בירושלים, בשים לב להרגלי צריכת הסמים של המשיב, ספק בעיניי אם חלופה זו שאינה כוללת טיפול בהתמכרות, על ידי מפקחים שכלל אינם מכירים את המשיב ואורחותיו, יכולה לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

30. נוכח האמור, ובטרם מתן החלטה סופית בבקשה אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א לחוק.

שירות המבחן מתבקש לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בדבר היכולת לאיין מסוכנות זו בחלופת מעצר, בדבר אפקטיביות החלופה שהוצעה, או חלופות אחרות שיוצגו בפניו, ככל שיוצגו, וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או על תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

הטלפון של ב"כ המשיב: 050-3320333

31. מזכירות בית המשפט תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן, ככל הניתן עוד היום.

32. קובעת דיון ליום 31.3.19 שעה 10:20

33. שירות המבחן יגיש תסקיר עד ליום 28.3.19.

34. המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס

ניתנה היום, ו' אדר ב תשע"ט 13.3.19 במעמד הצדדים.